

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.2/2025/12.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. április 9. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az önálló intézkedésre jogosult személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 volt rendőr ezredes I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. szeptember 30. napján kihirdetett Kb.I.87/2023/26. számú ítéletét megváltoztatja.

vádlott2 II. rendű vádlottat 3 (három) évre gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja foglalkozástól eltiltás büntetésre is ítéli.

vádlott2 II. rendű vádlott előzetes mentesítésben részesítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet vádlott2 II. rendű, vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű, vádlott7 VII. rendű és vádlott8 VIII. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy a vesztegetés büntettének jogszabályi alapja helyesen a Btk. 290. § (1)-(2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. szeptember 30. napján kihirdetett Kb.I.87/2023/26. számú ítéletével vádlott2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont] és versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés], ezért őt – halmazati büntetésül – 2 év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 400 napi tétel, napi tételenként 10.000 forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Megállapította, hogy a II. rendű vádlott a szabadságvesztésből – végrehajtásának elrendelése esetén – legkorábban a büntetés

kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetésbe a II. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A II. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[2] Az elsőfokú bíróság vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű vádlottat bűnösnek mondta versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés], ezért őt 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a III. rendű vádlott a szabadságvesztésből – végrehajtásának elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztés büntetésbe, végrehajtás esetén, a III. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte. A III. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[3] A bíróság vádlott5 V. rendű vádlottat bűnösnek mondta versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés], ezért őt 9 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy az V. rendű vádlott a szabadságvesztésből – végrehajtásának elrendelése esetén – legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az V. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[4] Az elsőfokú katonai tanács vádlott6 VI. rendű vádlottat bűnösnek mondta versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés], ezért őt 150 napi tétel, napi tételenként 4.000 forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[5] A bíróság vádlott7 VII. rendű vádlottat bűnösnek mondta versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés], ezért őt 150 napi tétel, napi tételenként 4.000 forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[6] Az elsőfokú bíróság vádlott8 VIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés], ezért őt 150 napi tétel, napi tételenként 4.000 forint pénzbüntetésre ítélte, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a III. rendű vádlottat 40.200 forint, a II. és III. rendű vádlottat pedig egyetemlegesen 19.880 forint bünygyi költség megfizetésére.

[7] A kihirdetett ítélettel szemben a katonai büntetőeljárásra kijelölt ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három munkanapi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben fellebbezést jelentett be vádlott2 II. rendű vádlott terhére, büntetése súlyosítása, illetve az alkalmazott előzetes bírói mentesítés mellőzése, vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű vádlott és vádlott5 V. rendű vádlott terhére, előzetes bírósági mentesítésük mellőzése érdekében. Fellebbezett továbbá vádlott6 VI. rendű vádlott, vádlott7 VII. rendű vádlott és vádlott8 VIII. rendű vádlott terhére is, a kiszabott pénzbüntetésük mértékének súlyosításáért. Az ítélet kihirdetését követően a II. rendű vádlott, valamint védője egyaránt három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőben a védő enyhítésért fellebbezett. A további vádlottak és védőik a kihirdetett ügydöntő határozatot tudomásul vették.

[8] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a büntetéskiszabási körülményeket maradéktalanul feltárta, azonban a súlyosító körülményeket nem kellő mértékben vette figyelembe, ezért II., III., V., VI., VII. és VIII. rendű vádlottakkal szemben a terhükre rótt bűncselekmények miatt törvénysértően enyhe büntetéseket szabott ki. Rámutatott arra, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva, összehangoltan, konspirált módon, előzetes megállapodás alapján követték el a cselekményeiket, a kiszabott pénzbüntetések nem igazodnak sem az elkövetett bűncselekmények súlyához, sem a vádlottak vagyoni viszonyaihoz. Erre tekintettel az ügyészi álláspont szerint indokolt a II., VI., VII. és VIII. rendű vádlottakkal szemben a pénzbüntetés kiszabása során az egy napi tételnek magasabb, a vádiratban szereplő mértékes indítványokkal egyező összegben történő megállapítása. Érvelt azzal is, hogy a hivatali korrupciós bűncselekmények elkövetőivel szemben a társadalmi elvárás alapján a törvény teljes szigorával kell fellépni, így a II., III. és V. rendű vádlottak előzetes mentesítésben részesítése ezen követelménynek sem felel meg, ezért annak mellőzését látta indokoltnak.

[9] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.926/2024/3. számú átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács az előkészítő ülést a perrendi szabályok megtartásával folytatta le. Észrevételezte, hogy az ítélet személyi része (6. pont) vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű vádlott vonatkozásában annyiban szorul kiegészítésre, hogy rendőri szolgálati viszonya közös megegyezéssel 2022. június 30. napjával szűnt meg. A büntetés kiszabása körében kiemelte, hogy vádlott2 II. rendű vádlottal szemben a – halmazati büntetésül – kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés próbaidejének tartama alkalmatlan a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok – különösen az egyéni visszatartás – elérésére, ezért felemelését tartotta indokoltnak. Rámutatott arra is, hogy az anyagi haszonszerzés végett cselekvő II. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés egy napi tételhez rendelt összege indokolatlanul alacsony mértékben került meghatározásra, mivel a II. rendű vádlott jelentős egyéni anyagi teherbíró képességgel bír. Ezért a másodfokú eljárásban a napi tételhez rendelt összeg felemelése indokolt. Hivatkozott arra is, hogy a korrupciós bűncselekményeket megvalósító, a gazdasági élet tisztaságát sértő bűncselekményt cégvezetőként szervező II. rendű vádlottal szemben szükséges továbbá kiszabni a Btk. 54. § a) pontjára figyelemmel a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 53. § (1) bekezdés és (2) bekezdése alapján gazdasági szervezet általános vezetését ellátó szerv tagjának foglalkozástól eltiltás büntetést is. Hangsúlyozta azt is, hogy az elsőfokú bíróság indokolatlanul, különös méltánylást érdemlő körülmény hiányában rendelte alkalmazni a II., III. és V. rendű vádlottnál a Btk. 102. § (1) bekezdésében foglaltakat. Végül a vádlott6 VI. rendű, vádlott7 VII. rendű, valamint vádlott8 VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés kapcsán kifogásolta, hogy a napi tételhez rendelt összeg a vádlottak egyéni teherbíró képessége tükrében alacsony. Mindezek alapján indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet a személyi rész pontosítását követően, a Be. 606. § (1) bekezdésének megfelelően változtassa meg, vádlott2 II. rendű vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki felemelt próbaidő tartamú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, a napi tételhez felemelt összegben meghatározott pénzbüntetést, továbbá a Btk. 54. § a) pontjára tekintettel a Btk. 52. § b) pontjának és 53. § (1) és (2) bekezdésének megfelelő gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja foglalkozástól eltiltás büntetést is, egyben mellőzze a Btk. 102. § (1) bekezdésében foglaltakat alkalmazását. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű vádlottal és vádlott5 V. rendű vádlottal szemben mellőzze a Btk. 102. § (1) bekezdésében foglaltakat alkalmazását, míg vádlott6 VI. rendű vádlottal, vádlott7 VII. rendű vádlottal, valamint vádlott8 VIII. rendű vádlottal szemben súlyosításul

szabjon ki a napi tételhez felemelt összegben rendelt pénzbüntetést. Egyebekben az elsőfokú ügydöntő határozatot a Be. 605. § (1) bekezdésének megfelelően hagyja helyben.

[10] A II. rendű vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál benyújtott beadványában – a II. rendű vádlott hozzájárulásával – a büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezését visszavonta és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Hangsúlyozta, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa helyesen tártá fel és mérlegelte a bünteteskiszabási körülményeket, a kiszabott szankció neve és mértéke is megfelelő, továbbá az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a II. rendű vádlott méltó az előzetes mentesítésre. Hangsúlyozta, hogy a II. rendű vádlott által vezetett, biztonságtechnikai feladatokat ellátó társaság sok család megélhetését biztosítja, a megrendelők bizalmának fenntartása érdekében pedig szükséges az ügyvezető – a II. rendű vádlott – általi személyes kapcsolattartás. A védő kitért arra is, hogy a védenca esetében a speciálprevenziós cél a már négy éve zajló büntető eljárás alatt megvalósult, a kiszabott szankció elegendő arra, hogy a II. rendű vádlottat a jövőben bármilyen bűncselekmény elkövetésétől visszatartsa.

[11] A III. rendű vádlott védője az ügyészi fellebbezésre tett észrevételei között utalt arra, hogy amellet, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által hivatkozott BH1985.224. számú bírósági határozat szerint csak általában nem részesíthető előzetes bírósági mentesítésben a korrupciós bűncselekmény elkövetője, a vádlott3 III. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmény nem is korrupciós, hanem a fogyasztók érdekeit és a gazdasági verseny tisztaságát sértő bűncselekmény, így esetében a hivatkozott bírósági határozat nem alkalmazható. Érvelt azzal is, hogy az előzetes bírósági mentesítésre való érdemesség megállapításánál nem szükséges olyan, többletként jelentkező új körülmények megléte, amelyeket a bíróság a büntetés mértékének a megállapítása során eddig még nem vett figyelembe. Az ítélkezési gyakorlat szerint az előzetes mentesítésben részesítést megalapozhatják az olyan körülmények is, amelyeket a bíróság a büntetés kiszabása körében enyhítő körülményként vagy pedig olyan tényezőként értékelt, amely a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának a felfüggesztését indokoltta tette. A fentiekben túl a védő vádlott3 III. rendű vádlott előzetes mentesítésre való érdemessége vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az eljárás során bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, lemondott a tárgyaláshoz való jogáról, ezzel segítve az igazságszolgáltatás munkáját, gyorsítva az eljárás befejezését. A védői álláspont szerint helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket, azok túlsúlyát, valamint azt, hogy életvitele és magatartása alapján vádlott3 érdemesnek látszik az előzetes bírósági mentesítésre, amelynek megállapítására a rendkívüli időmúlás – amely nyilvánvalóan nem vádlott3 hibájára vezethető vissza – megfelelő alapot szolgáltatott. Mindezek alapján a védő meggyőződése szerint a bíróság által kiszabott büntetés eléri a büntetés célját; mind a generális, mind a speciális prevenció megvalósulását legteljesebb mértékben szolgáló joghátrány alkalmazására került sor, az előzetes mentesítés alkalmazása pedig nem befolyásolja érdemben a büntetés céljának megvalósulását.

[12] Az V. rendű vádlott védője az ügyészségi fellebbezésre tett észrevételei között kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság védecével szemben törvényes büntetést szabott ki, a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés nem vezethet eredményre. A védő hangsúlyozta, hogy védecének az eljárás gyorsítását célzó szándéka és magatartása ellenére

az eljárás jelentősen elhúzódott, ezek önmagukban alapot szolgáltatnak az elsőfokú bíróságnak arra, hogy az ügyészi mértékes indítványtól eltérő, enyhébb büntetést szabjon ki az V. rendű vádlottal szemben. A további enyhítő körülmények ismertetését követően a védő a méltányos elsőfokú ítéletnek a helyes indokai alapján történő helybenhagyását indítványozta.

[13] A VII. rendű vádlott védője az ügyészségi fellebbezésre tett észrevételei között a pénzbüntetés napi tételéhez rendelt összeg felemelésére irányuló indítványt nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az egy napi tétel 4.000 forintos összege arányos, annak megállapításakor az elsőfokú bíróság figyelembe vette a vádlott személyi és családi körülményei vonatkozásában megállapított körülményeket. Az így kiszabott pénzbüntetés a védői álláspont szerint a büntetési céloknak megfelel, annak súlyosítása nem indokolt, ezért az elsőfokú ítéletnek a VII. rendű vádlott vonatkozásában történő helybenhagyását indítványozta.

[14] Az ügyészség által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül. Felülbírlata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[15] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a felülbírlat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat nagyrészt betartotta. Ugyanakkor észlelte, hogy a törvényszék katonai tanácsa a Be. 497. §-ában írt rendelkezés megsértésével járt el akkor, amikor a 2023. december 14. napján érkezett vádirat alapján csupán 2024. április 26. napján intézkedett a vádirat kézbesítése iránt. Ugyancsak megsértette a Be. 499. § (2) bekezdését, amikor az előkészítő ülést a vádirat kézbesítésétől számított 3 hónapon túl tartotta meg. Ezen eljárási szabálysértések azonban az ügy érdemére nem voltak kihatással, egyebekben pedig nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. A Be. 698. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja szerinti tanácsösszetételben helyesen járt el, mint ahogyan törvényesen járt el akkor is, amikor az ügyben előkészítő ülést tűzött ki.

[16] A vádlottak az elsőfokú katonai tanács által teljeskörűen fogantatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségüket a vád szerint (beleértve a tényállást és a minősítést) beismerték, és a beismeréssel érintett körben a tárgyaláshoz való jogukról lemondtak. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzései törvényesek. Az elsőfokú katonai tanács a végzések meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy a vádlottak beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Az elsőfokú katonai tanács helyesen járt el, amikor a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontjának

megfelelően a vádirati tényállást megalapozottságát és a bűnösség kérdését a továbbiakban nem vizsgálta. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottakat csupán a személyi körülményeikkel kapcsolatban hallgatta ki.

[17] A törvényszék katonai tanácsa a vádirati tényállással egyezően az ítélet [11]-[36] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, és a vádlottakat a vádirattal egyezően mondta ki bűnösnek. Ekként vádlott2 II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki vesztegetés büntetében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont, (3) bekezdés c) pont] és versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés]; vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű, vádlott7 VII. rendű és vádlott8 VIII. rendű vádlottat 1-1 rendbeli versenyt korlátozó megállapodás közbeszerzési eljárásban büntetében [Btk. 420. § (1) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlottak cselekményeit.

[18] A BH2022.34. számú eseti döntésben is kifejtettek szerint korlátozott felülbírálat esetén a történeti tényállás kizárólag a kijavításra vonatkozó szabályok szerint érinthető. Annak azonban nincs akadálya, hogy a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján az elsőfokú ítéletben nem rögzített, a terhelt személyi körülményeire vonatkozó adatokat feltüntessen és figyelembe vegyen. Ennek megfelelően a másodfokú katonai tanács az ítélet személyi részének [6] bekezdését a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal egészíti ki, hogy vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű vádlott szolgálati viszonya 2022. június 30. napján közös megegyezéssel megszűnt; a [8] bekezdést azzal, hogy vádlott6 VI. rendű vádlott ingatlana 20 millió forint hitellel terhelt; a [9] bekezdést azzal, hogy vádlott7 VII. rendű vádlott egy 19 éves egyetemista és egy 17 éves gimnazista tartásáról gondoskodik, tulajdonát képezi egy 15 éves Nissan típusú személygépkocsi, valamint egy 8 millió forint értékű lakás, ugyanakkor 15,4 millió forint hiteltartozása van, amit havi 120.000 forinttal törleszt; végül a [10] bekezdést azzal, hogy vádlott8 VIII. rendű vádlott rendelkezik a lakcíme szerinti panellakás ½ tulajdoni hányadával, más vagyona nincs.

[19] Az elsőfokú katonai tanács indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (4) bekezdése figyelembe vételével tett eleget, így az ítélet indokolása az 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjában meghatározottakból és a bűnösség beismerésére, a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadására, valamint az alkalmazott jogszabályokra való utalásból áll.

[20] A vádlottak terhére bejelentett katonai ügyészi fellebbezés a II. rendű vádlott tekintetében részben alapos, a III., V., VI., VII. és VIII. rendű vádlott esetében nem megalapozott.

[21] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen tárta fel és rögzítette ítélete [44] bekezdésében. Ennek eredményeképpen a törvénnyel első ízben összeütközésbe került II. rendű vádlott esetében megalapozottan járt el, amikor a Btk. 80. § (1) és (2) bekezdése alapján – figyelemmel a Btk.

81. § (1)-(3) bekezdéseire is – halmazati büntetésül az elbírált bűncselekményei büntetési alakzatához a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerint igazodó 2 év börtönbüntetést szabott ki, amelynek végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően 4 év próbaidőre felfüggesztette. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a felfüggesztés próbaidejének tartama igazodik a II. rendű vádlott személyiségéhez, cselekménye és személye társadalomra veszélyességének fokához, az eddigi életvezetéséhez, a bűncselekmény elkövetésének motívumához, és a több mint 4 éves időmúlásra figyelemmel alkalmas vele szemben a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok, különösen az egyéni visszatartás elérésére, ezért a próbaidő tartamának felemelését célzó ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[22] A törvényszék katonai tanácsa a II. rendű vádlottal szemben indokoltan szabott ki a Btk. 50. §-ában meghatározottak szerint pénzbüntetést, amelynek napi tételszáma megfelelően tükrözi az elbíralt cselekményei együttes tárgyi súlyát, és a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a napi tételhez rendelt összeg, 10.000 forint is törvényes mértékben került meghatározásra, arányosan a II. rendű vádlott egyéni anyagi teherbíró képességével, vagyoni, jövedelmi viszonyaival és életvitelével. Az egynapi tétel összegének súlyosítására tehát ugyancsak nem látott törvényes alapot, így az erre irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[23] Ugyanakkor egyetértett a másodfokú katonai tanács a fellebbviteli főügyészszéggel abban, hogy a II. rendű vádlottal szemben foglalkozástól eltiltás büntetést is ki kell szabni. A Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján a foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el. A Btk. 54. § a) pontja alapján foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője. Jelen esetben ez a II. rendű vádlott tekintetében kétséget kizáró módon megállapítható, hiszen a foglalkozását eszközül használta a korrupciós és a gazdasági verseny tisztaságát sértő bűncselekmények megvalósításához, amikor ügyvezetőként eljárva a céget közbeszerzési eljáráson úgy indította, hogy számára történő eredményes és kedvező lebonyolítás érdekében jogtalan előnyt biztosított a pályázat kiírója, az I. rendű vádlott részére. A foglalkozástól eltiltás tehát a II. rendű vádlott esetében teljes mértékben összeegyeztethető a 18/2007. BK véleményben, illetőleg az EBH2000.289. számú eseti döntésben is írtakkal, hiszen foglalkozása nyújtotta lehetőség közvetlen kihasználásával került sor a szándékos bűncselekmények elkövetésére. Ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és vádlott2 II. rendű vádlottat a Btk. 54. § a) pontjára figyelemmel, a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 53. § (1) és (2) bekezdése alapján 3 évre gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja foglalkozástól eltiltás büntetésre is ítélte.

[24] Ugyancsak osztotta az ügyészi álláspontot a másodfokú katonai tanács abban, hogy az elsőfokú bíróság különös méltánylást érdemlő körülmény hiányában rendelte alkalmazni a II. rendű vádlottnál a Btk. 102. § (1) bekezdésében foglaltakat. A töretlen bírói gyakorlat szerint korrupciós bűncselekmény megvalósítása esetén az elbíralt bűncselekmény jellegéből következően nem kerülhet sor előzetes bírósági mentesítés alkalmazására, ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és vádlott2 II. rendű vádlott előzetes mentesítésben részesítésére vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzte (BH1985.224.).

[25] A büntetéskiszabás keretében az elsőfokú katonai tanács vádlott³ volt rendőr alezredes III. rendű vádlottat, valamint vádlott⁵ V. rendű vádlottat a Btk. 37. § (2) bekezdése szerinti – végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztés büntetésre ítélte, amely büntetés személyenkénti tartama a próbaidő tartamával együtt méltányos, a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint alkalmas a vádlottakkal szemben a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérésére. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy mindkét vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az előzetes mentesítésre való érdemesség mérlegelési kérdés, megítélésénél az ítélkezési gyakorlatban érvényesül a specialitás elve. Ennek figyelembe vételével a másodfokú bíróság úgy látja, hogy mind a II., mind az V. rendű vádlott előzetes mentesítésben részesítését megalapozzák azok a körülmények, amelyeket a törvényszék katonai tanácsa enyhítő körülményként értékelt. A két vádlott alkalmazotti, beosztotti minősége, cselekményének tárgyi súlya és az elkövetés jellege, mind bűnösségük foka, mind személyiségük és eddigi életvezetésük alátámasztja azt a tényt, hogy előzetes mentesítésre érdemesek, ezért az ennek mellőzésére irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[26] Ugyancsak nem értett egyet a másodfokú katonai tanács a VI., VII. és VIII. rendű vádlottak esetében a napi tételhez rendelt összeg felemelését célzó ügyészi fellebbezéssel. A VI., VII. és VIII. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés 4000 forintban megállapított egynapi tétel összege igazodik mindhárom vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz, életviteléhez, egyéni teherbíró képességéhez a megállapított személyi és családi körülmények alapján. Figyelemmel arra is, hogy az ügyészség vádiratában beismerés esetére egynapi tételként 5000 forintot indítványozott mindhárom vádlott esetében, a fellebbviteli bíróság nem látott törvényes alapot kisebb mértékű megváltoztatására, annak felemelésére.

[27] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az őrizetben töltött idő beszámításáról, a kiszabott pénzbüntetés átváltoztatásáról, a lefoglalások megszüntetéséről, valamint a bűnügyi költség viseléséről szóló – rendelkezései törvényesek, ezért azokat helybenhagyta azzal, hogy helyesbítette a vesztegetés büntetnének jogszabályi alapját.

[28] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2025. április 9.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.I.87/2023/26. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.2/2025/12. számú ítéletében írt változtatással vádlott2 II. rendű, vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű, vádlott5 V. rendű, vádlott6 VI. rendű, vádlott7 VII. rendű és vádlott8 VIII. rendű vádlottak tekintetében 2025. április 9. napján jogerőre emelkedett és a vádlott2 II. rendű, vádlott3 volt rendőr alezredes III. rendű, vádlott5 V. rendű vádlott vonatkozásában kiszabott szabadságvesztés büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. április 9.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke